

Despărțire totală de necredință (Total Separation From Unbelief)

Phoenix, Arizona
21.01.1964

Mi-am notat aici câteva versete. Doresc să iau ca temă acest gând: **Cuvântul lui Dumnezeu cere o despărțire totală de necredință.** Pentru aceasta, doresc să citesc din Biblie, din Geneza capitolul 13, începând cu versetul 5. Mie îmi place să citesc Cuvântul, pentru că eu sunt doar un om și aș putea greși în ceea ce spun. Dar dacă doar citesc acest Cuvânt, ceea ce spune El nu poate da greș. Așa că știu că va fi bine dacă nu facem altceva decât să citim Cuvântul.

Geneza 13:5: *„Lot, care călătorea împreună cu Avram, avea și el oi, boi și corturi. Și ținutul acela nu-i încăpea să locuiască împreună; căci averile lor erau așa de mari, încât nu puteau să locuiască împreună. S-a iscat o ceartă între păzitorii vitelor lui Avram și păzitorii vitelor lui Lot. Cananiții și Fereziții locuiau atunci în țară. Avram a zis lui Lot: „Te rog să nu fie ceartă între mine și tine, și între păzitorii mei și păzitorii tăi, căci suntem frați. Nu-i oare toată țara înaintea ta? Mai bine desparte-te de mine: dacă apuci tu la stânga, eu voi apuca la dreapta; dacă tu apuci la dreapta, eu voi apuca la stânga”. Lot și-a ridicat ochii și a văzut că toată câmpia Iordanului era bine udată în întregime. Înainte de a nimici Domnul Sodoma și Gomora, până la Țoar, era ca o grădină a Domnului, ca țara Egiptului. Lot și-a ales toată Câmpia Iordanului, și a mers spre răsărit. Astfel s-au despărțit ei unul de altul. Avram a locuit în țara Canaan, iar Lot a locuit în cetățile din Câmpie și și-a întins corturile până la Sodoma. Oamenii din Sodoma erau răi și afară din cale de păcătoși împotriva Domnului.*

Domnul a zis lui Avram, după ce s-a despărțit Lot de el: „Ridică-ți ochii, și din locul în care ești privește spre miază-noapte și spre miază-zi, spre răsărit și spre apus; căci toată țara pe care o vezi, fi-o voi da ție și seminței tale în veac.”

Aici, gândul este că Cuvântul lui Dumnezeu cere o despărțire totală. Putem ști aceasta doar când citim Cuvântul lui Dumnezeu și apoi vedem Cuvântul confirmat.

La început, în Geneza 1:3, găsim că era întuneric pe pământ. Și Duhul lui Dumnezeu s-a mișcat pe deasupra apelor și a spus: „*Să fie lumină!*”, și a fost lumină. Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric.” Deci, din primul moment Cuvântul lui Dumnezeu a început să despărteze lumina de întuneric, și așa a rămas până în ziua de azi.

Cum am spus seara trecută despre Isus, când El avea doar 12 ani, mama Lui, despre care oamenii pretind că este „mama lui Dumnezeu”, a greșit când I-a spus: „Tatăl Tău și cu mine Te-am căutat plângând.” El, fiind Cuvântul, a spus imediat: „Eu trebuia să fiu în casa Tatălui Meu.” Ea L-a făcut astfel fiul lui Iosif, dar El nu era. Dacă ar fi fost fiul lui Iosif, ar fi fost cu Iosif. Dar El a fost cu Tatăl Său, era preocupat de lucrarea Tatălui Său. Cuvântul este corect întotdeauna și corectează întotdeauna. Cuvântul va corecta întotdeauna fiecare greșală.

Dumnezeu urma să folosească pământul, iar acesta era în întuneric total. Duhul lui Dumnezeu a vorbit și a spus „*Să fie lumină*” și El a despărțit lumina de întuneric. De atunci El face mereu acest lucru: desparte lumina de întuneric. La început, Cuvântul lui Dumnezeu a despărțit și apele de uscat. Dumnezeu a vorbit și apele au fost despărțite de uscat. El a avut un motiv; Dumnezeu nu spune nimic fără un motiv. El nu este ca voi și ca mine, mai ales ca mine, care spun multe lucruri fără rost. Fiecare cuvânt spus de Dumnezeu are o importanță, ceva ce El încearcă să înfăptuiască, și se va împlini exact ceea ce spune El.

Dacă Dumnezeu ar fi spus: „*Să fie lumină*”, și nu se făcea lumină, atunci acestea n-ar fi fost cuvintele lui Dumnezeu. Când Dumnezeu spune ceva, El trebuie să și susțină ceea ce spune. Iar când Cuvântul lui Dumnezeu este confirmat, atunci aceea este Lumina. Cuvântul în Sine nu este Lumină până ce nu este confirmat. Dacă nu s-ar fi făcut lumină atunci când Dumnezeu a spus „*să fie lumină*”, acela nu ar fi fost Cuvântul lui Dumnezeu. Dar prin apariția luminii s-a confirmat Cuvântul.

Acum, astăzi, dacă Dumnezeu a făgăduit ceva, când acea făgăduință este confirmată, atunci aceea este Lumină. Este Lumina timpului prezent - Cuvântul ceasului este confirmat.

Apoi, Dumnezeu urma să aibă un pământ pe care să crească

vegetație și să aibă oameni pe el; El a vorbit și a despărțit apele de ape. El a despărțit, de asemenea, și viața de moarte, în Geneza.

Acum, dacă noi credem Cuvântul lui Dumnezeu, atunci acesta este Cuvântul vieții pentru noi; dar dacă-l punem sub semnul întrebării, atunci aceasta este moarte pentru noi. Căci dacă Dumnezeu a vorbit, cine poate să tăgăduiască? Dacă noi punem Cuvântul lui Dumnezeu sub semnul întrebării, acesta devine moarte pentru noi.

Eva a pus o mică parte din Cuvânt sub semnul întrebării. Care a fost rezultatul? De atunci vin toate necazurile pe care le avem. Dacă ea ar fi rămas la Cuvânt și l-ar fi crezut, ar fi fost întărită prin Cuvânt, cu toată armătura lui Dumnezeu - atunci niciodată nu s-ar fi întâmplat ceea ce s-a întâmplat. Dar prin încălcarea Cuvântului a venit moartea. Apoi Dumnezeu S-a îngrijit să aibă loc o răscumpărare. Fiindu-I milă de noi, El a acceptat o moarte care să înlocuiască moartea noastră. El a despărțit viața de moarte în grădina Eden, prin Cuvântul Său. Astăzi El face același lucru. În timp ce ne aflăm într-un întuneric mare, așa cum am spus duminică – „*întunericul acoperă pământul, și negură mare popoarele*” - totuși El vorbește Cuvântul vieții aceluia care vor să-L creadă.

Noi găsim că Isus ne-a spus mereu despre o despărțire. Și știm că ultimul lucru profețit pentru rasa umană, este o despărțire finală, ce va avea loc înainte de ziua măreață când vom urca în prezența lui Dumnezeu. El va despărți oile de capre. Dumnezeu va despărți la sfârșit.

Dumnezeu a despărțit din totdeauna. În seara aceasta, El face același lucru. Este ceea ce face El întotdeauna. O puteți vedea în fiecare adunare. El desparte credința de necredință. El vorbește deslușit. El se descoperă aceluia care-L vor crede și care au credință în El.

Acum, vedem în Numeri 6 că chemarea unui nazireu consta în faptul că acesta urma să se despartă de lume și să se pună de partea Cuvântului lui Dumnezeu. Chemarea unui nazireu este o despărțire.

Vedem că Samson a fost un nazireu pentru Domnul, și că avea un semn distinctiv: el urma să poarte părul lung, în șapte șuvițe. Era un semn al separării, era semnul că el fusese chemat pentru un scop.

Nu vreau să încep să vorbesc despre tema asta, pentru că am spus că voi vorbi numai câteva minute. Dar eu cred că în timpul

nostru, dacă surorile noastre poartă părul lung așa cum spune Biblia că ar trebui să o facă, acest lucru este semnul unui nazireu și ne arată faptul că ele vor să-L urmeze pe Domnul. Știu că sună plictisitor, dar eu vreau să intre adânc în voi, căci acesta este adevărul. Este ca și cum ceva le-ar împiedica să facă ce le-a spus Dumnezeu. Nu contează care este prețul sau ce comentează lumea, nu contează câți râd sau câți critică, aceste lucruri nu deranjează pe cineva care este despărțit total de lucrurile lumii și legat de lucrurile lui Dumnezeu. Ei vor asculta Cuvântul și se vor despărți de lucrurile lumii, pentru că îi desparte Cuvântul. Eu știu că ei vor trebui să facă față criticilor. Dar dacă noi nu am fi criticați, atunci ceva nu ar fi în regulă. Lumea îi recunoaște întotdeauna pe ai săi. Aceste critici din pricina Cuvântului lui Dumnezeu sunt, prin harul Său, doar durerile creșterii. Astfel se vede că voi v-ați despărțit ca să fiți un creștin, ca să acționați ca un creștin, să trăiți ca un creștin, să ascultați fiecare poruncă a lui Dumnezeu. Este un legământ al unui nazireu, o despărțire, o chemare din partea lui Dumnezeu care vă separă de lucrurile lumii.

Eu cred că fiecare bărbat, fiecare femeie, fiecare tânăr, fiecare tânără, care sunt născuți din Duhul lui Dumnezeu, sunt niște nazirei ai Domnului, pentru că s-au despărțit de grijile lumii și de tot ceea ce are de spus lumea.

Voi locuiți în acest oraș unde sunt școli deosebite. Și vedem națiunea noastră cerând un nivel de pregătire și mai înalt. Asta nu e rău. Dar această pregătire nu vă poate da mântuirea.

Un om de știință vă poate spune tot ceea ce conține un bob de grâu, dar nu poate găsi viața care este acolo. Voi puteți fi pregătiți din punct de vedere matematic sau puteți învăța istorie și multe altele, dar acestea nu vă aduc Lumina. Gradul vostru de culturalizare nu vă va da Lumina. Dumnezeu are numai o metodă prin care vă dă Lumina și aceasta are loc atunci când voi sunteți pregătiți să vă separați de toate lucrurile și grijile lumii și să țineți tare de Cuvântul făgăduit al lui Dumnezeu.

Pavel a fost un nazireu al Domnului. El a fost despărțit de biserica lui ortodoxă ca să stea de partea Cuvântului Dumnezeului celui Viu. Aaron a fost un nazireu al Domnului, un om dedicat Domnului, despărțit din mijlocul fraților ca să fie mare preot. Este o despărțire

totală. Noi nu trebuie să ne întoarcem în lume și să avem ceva de a face cu aceasta, ci să stăm strâns lipiți numai de Dumnezeu. Isus vine după o Mireasă, o Femeie, o Biserică despărțită de lucrurile sau de grijile lumii. Ea este despărțită de moda acestui veac modern în care trăim. Este despărțită de grijile și tradițiile bisericilor. Este dedicată doar lui Dumnezeu, și Dumnezeu este Cuvântul. Și așa cum soțul și soția sunt una, la fel și Mireasa și Cuvântul devin una, căci Cuvântul trăiește prin Mireasă. Aceasta este scrisoarea ei de recomandare. Prin aceasta se recunoaște Mireasa.

Dacă eu aș fi scos un titlu de doctor în teologie sau dacă v-aș fi arătat scrisoarea de recomandare de la vreo organizație sau vreo școală, acea școală ar fi recunoscut recomandarea. Dar singura recomandare pe care o are un credincios este Cuvântul lui Dumnezeu care trăiește în el, arătând faptul că Isus Hristos trăiește în acea persoană. Aceasta este o persoană dedicată, un nazireu al Domnului, separat pentru Cuvânt. Biblia spune că: *„Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri, pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.”* De aceea a știut Isus ce gândeau oamenii. El a fost Cuvântul.

35 Vedeți, primul Adam care a fost născut în lume, sau, nu născut, ci creat de Dumnezeu, s-a despărțit de Cuvânt și a ascultat de nevasta lui. El ar fi putut să rămână cu Cuvântul, dacă ar fi vrut. Dar el s-a despărțit de Cuvânt ca să fie cu soția lui. Este exact ceea ce face astăzi credinciosul firesc: se desparte de adevăratul Cuvânt viu și ține de biserica lui. Eva a pus sub semnul întrebării Cuvântul lui Dumnezeu: va pedepsi El sau nu? Satan a pus Cuvântul sub semnul întrebării și Eva a crezut ce-a spus Satana. Iar biserica din timpul acesta pune Cuvântul sub semnul întrebării: *„Este El același? Mai trăiește El în biserica Lui și mai face oare semnele pe care le-a făcut când a fost pe pământ?”* Iar El a promis foarte clar în Ioan 14:12 *„Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu. Ba va face chiar unele mai mari decât acestea, pentru că Eu mă duc la Tatăl Meu. Aceste semne îi vor urma pe cei ce vor crede.”* Îi vor urma! Oamenii din timpul acesta întreabă: *„Oare El chiar a vrut să spună asta?”* Iar atunci când acceptați astfel de lucruri pe care le spune biserica, voi vă puneți de partea lui Adam, și vă alăturați femeii, bisericii acestei lumi, despărțindu-vă de

binecuvântările pe care le-a promis Dumnezeu fiecărui credincios care se va despărți de lume ca să stea cu Cuvântul. Acesta este adevărul.

Noi avem privilegiul să trăim în acele zile în care se împlinește Cuvântul lui Dumnezeu rânduit pentru acest timp, când anumite lucruri trebuie să se întâmple. Dumnezeu a rânduit o parte din Cuvânt pentru fiecare epocă și oamenii s-au întrebat mereu cum are să se întâmple. Învățații își au părerile lor. Dar în fiecare perioadă, Dumnezeu a trimis întotdeauna un profet al Său. Cuvântul Domnului vine la profet și confirmă Cuvântul pentru timpul acela. Iar profeții au fost întotdeauna niște nazirei, oameni puși deoparte pentru Domnul, despărțiți de orice altceva ca să asculte Cuvântul lui Dumnezeu. Nu vă amintiți ce-au spus Petru și Ioan atunci când au fost întrebați despre experiența lor din ziua Cincizecimii? „*Se cuvine să ascultăm de oameni sau să ascultăm de Dumnezeu?*”

La început, cel dintâi Adam s-a despărțit de Cuvânt ca să fie cu soția lui, care se întreba dacă Dumnezeu Își va ține sau nu Cuvântul Său. Ce asemănare perfectă cu credinciosul căldicel, firesc, de astăzi, care se ține de ceea ce spune tradiția lui, în loc să țină ceea ce spune Cuvântul! Vedeți? O asemănare perfectă. Adam s-a despărțit de Cuvânt ca să fie cu soția lui. Credinciosul firesc se desparte de Cuvânt în favoarea bisericii. Dar când al doilea Adam a fost creat în pântecul unei femei și a venit în lume, El a fost un Nazireu pentru Cuvântul lui Dumnezeu. El a fost despărțit de lume pentru Cuvânt. Evrei 7:26 ne spune că preoții vechi testamentari erau supuși morții, dar acest Isus a fost sfânt și despărțit de păcătoși.

Păcatul este necredința. În El nu s-a găsit necredință. Când a fost pe pământ, El a spus: „*Cine Mă poate acuza de păcat?*” Păcatul este necredința. „Dacă n-am făcut ceea ce a fost profețit pentru timpul acesta, dacă n-am făcut ceea ce se aștepta de la Mesia, atunci să nu mă credeți. Cercetați Scripturile, căci voi credeți că în ele aveți viața veșnică, iar ele mărturisesc despre Mine” – ele vă spun cine este El. Căci din Eden fusese profețit că va veni un Mântuitor. Profetul a spus că El va fi născut din fecioară și va fi numit Emanuel. El a fost și Sfetic, Prinț al păcii, Dumnezeu tare. Ei L-au acuzat că se făcea pe Sine Dumnezeu. El era Dumnezeu și Prinț al păcii, Dumnezeu tare și Părinte al veșnicilor. Vorbind duhovnicește, nu există alt Tată în

afară de El. El este singurul Tată, Tatăl nostru al tuturor. El este Tatăl celor ce cred Cuvântul Lui. El a fost despărțit total de biserică și de tradițiile acesteia, de mama Lui, de lume și a făcut doar ceea ce plăcea Tatălui.

El a fost diferit de Adam. Indiferent de ceea ce L-au întreat alții, mai întâi a fost Cuvântul. Și El a dovedit că Cuvântul era corect. Când Satan L-a încercat și a spus: „*Este scris*”, El a spus: „*De asemenea este scris*.” El s-a împotrivit Satanei cu Cuvântul, pentru că El era Cuvântul. În Ioan 1:1 este scris: „*La început era Cuvântul și Cuvântul era cu Dumnezeu și Cuvântul era Dumnezeu. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi*.” El este același ieri, azi și în veci.

Întotdeauna este o legătură cu Cuvântul lui Dumnezeu vorbit, cu făgăduința lui Dumnezeu pentru timpul acela. Iar când vine acest Cuvânt, este atât de neobișnuit, încât oamenii de-abia pot să înțeleagă; și asta din cauză că suntem atât de închiși în părerile noastre, încât ne este greu să pricepem care este Adevărul. Cred că așa s-a întâmplat și cu Iosif când Maria era însărcinată. Ea urma să devină mamă. Iosif o iubea și dorea s-o creadă. El era neprihănit, un om bun și dorea să creadă ceea ce-i povestise Maria, dar mai era o întrebare acolo. „Ea este o femeie cumsecade”, se gândea el. Sigur că Maria i-a spus despre vizita lui Gavril. Iar el era din seminția lui David. Părea ca și cum ea ar fi încercat să se folosească de el pentru rușinea ei. Pentru că dacă ea era logodită cu el, și era găsită în starea aceasta, gravidă, era ca și cum ar fi fost un adulter (așa ni se spune în Deuteronom), și ea ar fi trebuit omorâtă cu pietre. Și se părea că Maria îl folosea pe Iosif ca scut.

Iar Biblia spune că el era un om neprihănit, dar era doar un om. Cazul Mariei era așa de neobișnuit încât depășea priceperea lui. Poate el i-a privit fața frumoasă și a ascultat cu câtă sinceritate îi vorbea ea. Poate că el a mers acasă sau la atelierul lui de tâmplărie, punându-și întrebări legate de cazul acesta atât de neobișnuit. Dacă ar fi cercetat Scriptura care spune că o fecioară va rămânea însărcinată... Pentru el era atât de neobișnuit deoarece nu se potrivea cu felul lui de a gândi, dar ceea ce spunea ea era perfect scriptural.

La fel este și azi, fraților. Puterea învierii lui Isus Hristos și Cuvântul Său făgăduit pentru acest ceas sunt niște lucruri atât de neobișnuite, încât oamenii cumsecade se poticnesc. Sunt lucruri

atât de neobișnuite. Morții au fost înviați, orbii văd, surzii aud, Duhul Sfânt descoperă gândurile, profețește lucruri care se împlinesc, și asta fără a da greș vreodată. O, ei nu pot pricepe. Este atât de neobișnuit încât ei spun că este telepatie sau un duh rău. Așa au făcut și în vechime. Cuvântul lui Dumnezeu este atât de neobișnuit...

Dar dacă cineva este născut ca să fie un credincios, el devine un nazireu când se desparte de tot ceea ce este contrar Cuvântului – despărțire totală. Isus a spus că a venit să despartă pe soț de soție... Iar cine nu-și ia crucea și nu-L urmează, nu este vrednic să-I aparțină. Este o despărțire totală: o despărțire de biserică, de o comunitate, de o credință, sau de familie, de orice te-ar putea împiedica să crezi întregul Cuvânt al lui Dumnezeu. Dacă sufletul tău nu subliniază fiecare făgăduință a acestui ceas cu un „amin!”, undeva este ceva greșit. Tu ai nevoie de o despărțire.

Isus a fost Cuvântul devenit trup și a fost despărțit complet de păcătoși și necredincioși, încât Cuvântul curgea din El. El a spus: „Eu nu fac nimic, decât ceea ce-L văd pe Tatăl făcând.” Ei îi puneau întrebări. El a spus: „*Adevărat, adevărat vă spun, că Fiul nu poate face nimic de la Sine, ci numai ceea ce vede pe Tatăl făcând.*” Tot ceea ce a spus El, a fost desăvârșit. El nu trebuia să întrebe, să stea pe gânduri – era desăvârșit. Iar Adevărul Său desăvârșit a despărțit mereu Adevărul de eroare.

Maria a spus în fața acelor preoți cărora le spusese că El era un Fiu născut dintr-o fecioară: „Tatăl Tău și cu mine te-am căutat.” Dar atunci ea era îngrijorată... Cum s-a putut ca un băiat de 12 ani (și nu ni se relatează despre El să fi mers la școală) să fie atât de inteligent încât să intre într-o discuție cu acei preoți, înțelepți, cu școală? Când Maria l-a numit pe Iosif tatăl lui Isus, Cuvântul lui Dumnezeu a trebuit s-o corecteze. El era Cuvântul și Cuvântul a corectat eroarea: „*Nu știați că Eu trebuie să fiu în lucrurile Tatălui Meu?*” Acolo n-a fost doar un băiat de 12 ani. Era Cuvântul lui Dumnezeu vorbind prin gura Lui de copilăș, corectând greșeala, despărțind așa cum a făcut El la început, întunericul de lumină, minciuna de adevăr, moartea de viață.

Este o despărțire! Cuvântul cere întotdeauna o despărțire totală! Isus a spus „Fiecare cuvânt omenesc să fie găsit mincinos, numai Cuvântul Meu să rămână adevărat.” În toate epocile a fost la fel.

Este o despărțire. Dumnezeu desparte întotdeauna poporul Său de necredință. El a făcut-o la început. La fel procedează și azi. Fiecare dintre profeți a fost despărțit de necredință. Aceasta deoarece Cuvântul Domnului a venit la ei.

Eu cred că aseară, sau duminică, am vorbit despre ceea ce înseamnă cuvântul „văzător” în Vechiul Testament. Era vorba despre un om, un profet, care spunea evenimentele viitoare ce se vor petrece. Iar dacă acele lucruri se petreceau exact așa cum a spus el, atunci Dumnezeu a zis: „Ascultați-l, temeți-vă de el, căci Eu sunt cu el.” Atunci el are interpretarea divină a Cuvântului scris, căci acel lucru fusese legitimarea lui ca profet al lui Dumnezeu și a faptului că Cuvântul a venit la el. Așa este.

Despărțire! L-a despărțit pe Isaia de biserica lumească. L-a despărțit pe Moise de biserica lumească. De-a lungul timpului, toți profeții au fost despărțiți de biserica lumească. Isus a fost despărțit de frații Săi. Apostolii au fost despărțiți de biserica din timpul acela, de farisei, saduchei, oameni însemnați, sfinți, smeriți, bărbați care aveau „roada Duhului” mai mult decât o arăta Isus. Dar care a fost legitimarea Lui? Cuvântul era cu El, Cuvântul făgăduit pentru timpul acela trăia prin El. El a spus: „Cine Mă poate acuza de păcat? Cine dintre voi poate spune că ceea ce am susținut Eu nu s-a întâmplat?” El a arătat că era un nazireu, pus deoparte pentru Domnul. El era însuși Domnul în trup.

La fel Avraam, a fost despărțit de lume. Dumnezeu l-a chemat când el avea 75 de ani. „Desparte-te de neamurile tale și de toată necredința, și vino într-o lume în care n-ai mai fost înainte, și în mijlocul unui popor pe care nu l-ai cunoscut. Ieși afară și desparte-te de orice este contrar celor ce crezi tu, ca să fii un nazireu pentru Domnul.” Pentru că el purta făgăduința primirii unui fiu. El a trebuit să se despartă de tatăl său, de mama sa, de neamurile sale. Și ce l-a despărțit? Nu faptul că era un om bun, ci faptul că a crezut că Dumnezeu era în stare să-și împlinească făgăduința pe care i-a dat-o. Douăzeci și cinci de ani mai târziu copilul nu venise. Sara avea 90 de ani și el 100. Și Îngerul Domnului l-a cercetat. Isus s-a referit la evenimentul acela și a spus că se va repeta în zilele din urmă. Dumnezeu a stat înaintea lui în formă umană și i-a vorbit. Iar Sara a râs în cort, în spatele Lui, pentru că Îngerul spusese: „*La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce*”

negreșit la tine; și iată ca Sara, nevasta-ta, va avea un fiu.” Ea a spus: *„Acum când am îmbătrânit, să mai am poftă? Domnul meu bărbatul de asemenea este bătrân.”* Iar acest Bărbat, care era Dumnezeu în trup, a spus: *„De ce a răs Sara în cort?”* Ea a ieșit afară și încercat să nege. Dar El a spus: *„Ba da, ai răs.”* Ea n-a crezut că se va putea întâmpla.

Observați că Isus a spus că acele lucruri se vor repeta. *„Cum a fost în zilele Sodomei, la fel va fi la venirea Fiului Omului.”* Duhul lui Dumnezeu va veni din nou peste trupul omenesc, muritor. Bărbatul acela a mâncat carne de vițel, a băut lapte de vacă și a mâncat pâine, în trup omenesc. Iar Avraam a spus că El era Elohim, Dumnezeu descoperit în trup. Isus a promis că înainte de venirea Sa, Dumnezeu se va descoperi din nou în trup. Acela este Duhul Sfânt (există numai un Dumnezeu) descoperindu-Se, despărțind din nou pe Lot de Avraam.

Lot dorea lumea. Dumnezeu a destrămat lumea lui și l-a despărțit pe Avraam de Lot. Lot, care era simbolul unui credincios firesc, care nu credea că aceste lucruri sunt adevărate, s-a dus în Sodoma. N-a avut destul curaj să stea afară și să spună lucrurilor pe nume.

Și toți acești credincioși au fost ca un mărunțiș în mâinile lui Dumnezeu. Ca atunci când scoți mărunțișul din buzunar - tot felul de monede. Așa este lumea în mâna lui Dumnezeu. Sunt oameni care au o valoare mică și Dumnezeu nu-i poate folosi decât la valoarea pe care o au. Nu-i respingeți. Dacă ei nu pot crede Adevărul, nu-i respingeți, nu-i scoateți afară și să spuneți că ei nu sunt înăuntru, pentru că uneori Dumnezeu folosește mărunțișul. Lot era un cent, Avraam era un dolar de argint, așa că era nevoie de o sută de oameni ca Lot ca să facă cât un Avraam. O sută de credincioși firești nu vor rezista în prezența unui creștin adevărat care s-a despărțit de lucrurile lumii, care trăiește în Isus Hristos și Cuvântul poate curge prin el. Unii au valoare mică. Atâta valoare au ei. Vedeți oameni care spun că ei nu cred în vindecare – știți că sunt ușurei, lăsați-i în pace. Asta e valoarea lor. Nu-i opriți. Lăsați-i doar în pace. Doar atât de departe pot merge ei.

Da... Eu nu am vrut să spun lucrurile chiar așa de dur cum am făcut-o. Câte unul spune: *„Eu aparțin aici, și asta credem noi”* Mergeți mai departe, este doar un cent. Spuneți-i: *„Domnul să te binecuvânteze, fratele meu.”* El este doar cupru, nu poate fi argint. Așa că lăsați-l

să meargă mai departe. Dumnezeu îl poate folosi totuși. Îl folosește. Mai degrabă să-l văd într-o biserică decât într-un bar. Nu? Sigur. Așa că lăsați-l în pace. Dumnezeu oricum îl poate folosi. Poate că nu foarte mult, dar El îi folosește cât îi permit ei s-o facă. Sper că voi înțelegeți ce vreau să spun, chiar dacă eu mă exprim mai grosolan.

El nu poate să creadă în darul deosebirii și în puterea lui Dumnezeu făgăduită pentru acest timp. Nici fariseii de atunci n-au putut. Ei nu-L puteau vedea pe Isus ca fiind Dumnezeu. O, nu! „Tu, un om, Te faci Dumnezeu.” Într-o zi, după ce a înmulțit pâinile, a spus: „Dacă nu mâncați pâinea trupului Fiului omului și dacă nu beți sângele Lui, nu aveți viață în voi.” Eu îmi imaginez cum s-a depărtat comunitatea Lui de El. „Acest om crede că noi suntem canibali, să mâncăm carnea cuiva? Asta este o nebunie.” Medicii au spus: „Omul acesta este nebun. Preotul are dreptate. E nebun. Ne dă să-I mâncăm trupul?” El așa a spus-o, pentru mintea duhovnicească, dar ei n-au înțeles. Ucenicii n-au înțeles exact ce a vrut El să spună, dar au crezut, pentru că erau lucruri ce veneau de la Acela pe care ei Îl cunoșteau ca Fiul lui Dumnezeu. Eu poate nu înțeleg tot ce este scris în Biblie, dar cred. Este Cuvântul lui Dumnezeu. Eu vreau să mă despart de tot ceea ce este contrar acestui Cuvânt. Eu am încercat să stau pe poziția aceasta.

Observați, alt grup, cei 70, pe care i-a chemat El. Într-o zi, El le vorbea și a spus: „Fiul omului va urca la cer, de unde a venit”. Ei au spus: „Face El aceasta? Noi știm locul în care s-a născut El. Noi o cunoaștem pe mama Lui, pe Maria. Îi cunoaștem pe frații Lui. Îi știm pe toți. Fiul omului urcă la ceruri de unde a venit? El a venit din Betleem.” Vedeți, El a spus-o în felul acela, iar ei n-au mai mers cu El. Au plecat. Au spus: „Cu El ceva nu e în regulă.”

Ucenicii stăteau chiar acolo. Ei au crezut. Ei au văzut Cuvântul făgăduit pentru acel timp confirmat și descoperit prin El. Cine ar fi putut crea, dacă nu Dumnezeu însuși? Ei au știut că El este Fiul lui Dumnezeu. Fie că erau sau nu erau pilde, fie că înțelegeau sau nu, ei au mers mai departe, căci Cuvântul era confirmat și ei s-au despărțit de tot ce era contrar. Dumnezeu să ne ajute să avem o credință ca aceea. Noi credem că această Biblie este adevărată. Poate că eu nu am destulă credință încât să fac ca toate făgăduințele să se împlinescă, dar eu cred oricum. Eu cred ceea ce ne-a fost spus pentru ceasul în care trăim

noi.

Iosif a fost despărțit de frații lui, fără vreun motiv.... Ce era cu ei? Nu a fost voia lui. Nu el s-a despărțit, ci ei s-au despărțit de el. Valoarea lui era mai mare decât a lor și ei nu au rezistat în prezența lui. Ei știau că sunt patriarhi. Știau că Iacov era tatăl lor. Dar Iosif așa s-a născut, n-avea ce face. El era duhovnicesc, avea vedenii, tălmăcea vise și de fiecare dată era așa cum spunea el. Dar frații lui erau invidioși și geloși și l-au îndepărtat, l-au vândut egiptenilor. Vedeți, ei s-au despărțit de el pentru că ei erau doar cenți. El avea altă calitate.

La fel este astăzi un credincios adevărat. Are altă calitate. El se desparte ca și cuprul de argint.

Acum ei fac la fel ca atunci, când din pizmă și gelozie l-au vândut. Căci în ei nu era calitatea care era în el. El era un dolar, iar ei erau niște cenți. Dacă un cent ar spune: „Lăudat să fie Numele Domnului. Eu nu valorez cât fratele meu dolarul, dar fac și eu ce pot.” Asta este. Atunci noi am merge împreună. Dumnezeu și-ar duce programul Său la îndeplinire.

Cum v-am predicat duminică despre marea simfonie a Cuvântului lui Dumnezeu. Numai Dumnezeu poate să dirijeze. Când vedem aceste schimbări ale timpurilor, privim partitura (Biblia) și vedem că trebuie să fim aici. Ei trebuie să facă asta. Nu se pot abține. Și ce este muzica pentru un om care nu înțelege simfonia? Pentru el este doar gălăgie. El nu înțelege. Nici măcar nu-l interesează. El ar vrea să se termine mai repede ca să meargă acasă. Nu-l interesează pentru că nu cunoaște simfonia. El nu știe. Dar Compozitorul cunoaște sfârșitul de la început. Iar dacă dirijorul nu este în același duh cu Compozitorul, el nu poate lucra, pentru că totul se face prin semne. Și dacă semnul nu-l confirmă, cum vor cânta muzicienii? Amin. Asta este. Dacă trâmbița dă un sunet nesigur, cine va ști ce să facă?

Priviți la Cuvânt, uitați-vă în ce timp trăim și atunci puteți vedea ce fac bănuții aceia de mică valoare. Dar puteți vedea pe aceia care reflectă lumina, care cunosc Cuvântul și așteaptă ca aceste semne să se întâmple. Ca atunci când Isus i-a spus femeii de la fântână: „Du-te și adu-l pe soțul tău.”, iar ea a spus că nu are bărbat. El a replicat: „Așa este. Ai avut cinci bărbați”. Ea a spus: „Văd că ești profet. Noi n-am mai avut profeți de sute de ani. Dar știm că vine Mesia și El va fi

un profet. Asta va face El.” „Eu sunt Acela.”

O, ritmul simfoniei mergea perfect. Ea a alergat în oraș și a spus: „Veniți să vedeți un om care mi-a spus lucrurile pe care le-am făcut. Nu este acesta chiar Mesia pe care-L așteptăm?” Desigur. Ea a înțeles ce partitură se cânta: aceea care desparte credința de necredință. Credința nu vine printr-o biserică, ci prin auzirea Cuvântului lui Dumnezeu.

Astăzi găsim aceleași lucruri. Oamenii privesc la daruri, sunt impresionați și încearcă să le imite. Dar n-o puteți face! Nu puteți face dintr-un cent un dolar. Este un cent. Dar dacă te recunoști ca fiind fără o mare valoare și mergi cu restul, Dumnezeu te poate folosi. S-ar putea ca noi să nu fim în stare să facem toate lucrurile. Când Dumnezeu l-a chemat pe Israel din Egipt, n-a fost nevoie ca fiecare dintre ei să facă ce a făcut Moise, dar ei au crezut. L-au crezut pe Moise pentru că știau că a fost un semn al aceluia ceas și că Dumnezeu a dovedit că Moise avea Cuvântul Său. Ei au spus: „Faraon are sulițe, dar Moise are Cuvântul Său.” Faraon avea o armată, dar Moise avea Cuvântul pentru că el era profetul lui Dumnezeu. Și Cuvântul a venit la el și a fost confirmat ca fiind adevărul. Numai Dumnezeu cel viu putea să transforme țărâna în pureci. Un om n-ar fi putut face asta. Ca om a spus: „Mâine pe vremea asta se va întâmpla așa și așa.” Și așa a fost. Ei au știut că Moise avea Cuvântul lui Dumnezeu. Moise avea Cuvântul, indiferent câte sulițe și închisori avea faraonul.

Ei au pornit în pustie. Acolo a fost un om, Datan, care a spus: „Moise ia prea multe asupra lui. Cu toții suntem sfinți, așa că toți ar trebui să fim în stare să facem ce face Moise.” Și Moise a spus: „Dumnezeule, ce-i cu asta?” Domnul a răspuns: „Desparte-te și depărtează-te de ei.” Și a deschis pământul și l-a înghițit pe Datan împreună cu grupul său. El a separat Lumina de întuneric confirmând Cuvântul Său. El este același Dumnezeu astăzi.

V-am spus seara trecută când am venit mai întâi aici. Nu mă refer la cineva anume. Dacă voi așa credeți, atunci trageți perdeaua inimii voastre. Eu vorbesc oamenilor credincioși. A fost spus exact ce se va petrece, de-a lungul timpului, iar voi sunteți toți martori, cum ați fost și aseară. Cum vor fi imitatori și imitații. Dar ultimul lucru urma să fie ceva mareț. Așteptăm aceasta de ani de zile. Cu toții știm când

s-a întâmplat prima oară, când ceva a venit la existență, a treia oară. Apoi a patra oară. Seara trecută v-am spus cum s-a petrecut a cincea oară. Se așteaptă doar ca acest Consiliu al Bisericilor să-i unească pe protestanți. Sâmbătă dimineața vreau să vorbesc despre Consiliul bisericilor. Când aceste uniri au loc, atunci Duhul lui Dumnezeu se ridică întotdeauna împotriva.

În seara aceasta sunt aici oameni care au fost martori ai acestui lucru. Nu de mult am fost în Colorado, astă toamnă. Merg acolo la vânatoare. Ca de obicei, sunt acolo când îmi aniversez căsătoria. Când m-am căsătorit, economiseam bănuții într-o cutie de praf de copt. Și n-am avut destui bani și pentru luna de miere și pentru vânatoare. Așa că am unit aceste două lucruri, și mi-am luat soția într-o excursie de vânatoare drept lună de miere. De atunci, spre rușinea mea, n-am mai fost cu ea acasă, de aniversarea căsătoriei noastre. Am fost în Colorado.

Seara trecută am văzut aici doi sau trei predicatori care au fost cu mine acolo într-o tabără de vânatoare. Băieții lui Martin. Aseară au fost aici. Ei sunt aici, acolo-n spate. Mai era cineva, am uitat numele lui... Poate că este și fratele Palmer aici? Noi am fost în munți. Eu sunt ghid în Colorado. Vânez acolo de ani de zile.

Și de fiecare dată la aniversarea noastră, 23 octombrie... Este un loc în munții Adirondack unde mi-am dus soția în luna de miere. Acolo sunt plopi de munte, hățișuri, păduri de mesteacăn. Și în data de 23 mă plimbam pe-acolo, mi-am scos pălăria, și am mulțumit Domnului pentru soția mea credincioasă care a fost bună cu mine în toți acești ani și m-a ajutat când eu mergeam să predic evanghelia.

Iar anul acesta a fost secetă mare în Colorado. Cred că mai sus de tabere erau cam o sută de oameni. Vâneau de vreo patru - cinci zile. Iar în ziua aceea vânam o căprioară pe care o urmăream de ani de zile. S-a făcut ceață și eu n-am mai putut-o găsi. Ziua următoare s-a anunțat la radio o furtună ce putea aduce în acești munți o zăpadă de vreo șase metri. Așa că i-am chemat pe frați. Băieții lui Martin erau acolo și ei. Am spus: „Ați auzit ce s-a spus la știri. Dacă vreți să plecați, faceți-o acum, pentru că altfel va fi prea târziu. S-ar putea să rămâneți pe-aici vreo săptămână. Aș pleca și eu pentru că luna viitoare am o adunare cu oamenii de afaceri ai Evangheliei depline la Tucson. Oricum, voi alegeți. Dacă rămâneți, sunt ghidul vostru. Voi rămâne cu voi.”

Toți s-au decis să rămână. Băieții lui Martin au plecat. În seara aceasta ei sunt aici, ca martori.

În ziua când au plecat ei nu a nins. Mă gândeam să-mi sun soția și să-i mulțumesc pentru că este drăguță cu mine. Era ziua ei. N-am putut s-o sun. M-am întors. Toți se pregăteau pentru sosirea furtunii, iar în ziar a scris că s-ar putea să fie șase metri de zăpadă, în Colorado, în noaptea aceea. Fratele Tom Simpson este pe aici pe undeva în seara asta sau ar trebui să fie. El a fost în Canada, coborau și au ocolit zona aceea. Ești aici, frate Simpson? Unde ești? Da, e acolo-n spate. I s-a spus să ocolească zona Colorado pentru că vine o vijelie mare. Eu am sunat-o pe soția fratelui Evans și i-am spus că n-am putut să dau de soția mea. I-am spus s-o caute și să-i spună fratelui Tony Stromei că în cazul în care nu sunt acolo duminică, să caute alt vorbitor, pentru că eu s-ar putea să nu pot ieși de aici; sunt blocat aici cu oamenii aceștia.

Ce s-a întâmplat apoi? În noaptea aceea nu a nins. În dimineața următoare era înnorat. Am spus: „Fraților, de ani de zile sunt ghid aici. În momentul în care cade prima picătură de ploaie, fugiți cât puteți de repede în tabără, căci în cincisprezece minute nu veți mai vedea la doi pași. Dacă vă prinde furtuna vă veți pierde și veți muri aici în munți.” Am plasat fiecare om și eu am urcat mai sus. Am spus: „Nu stați după mine. Când începe, grăbiți-vă cât puteți, altfel nu veți mai găsi drumul înapoi. Ei au spus că o vor face.

Eu am urcat mai sus. Peste tot urlau coioții și eu știam că se schimbă vremea. Deodată a început un vânt puternic și o lapoviță. Eu speram ca fiecare să se fi întors în tabără. Aș fi vrut să găsesc căprioara aceea înainte de a mă întoarce. Îmi părea rău s-o pierd după ce-o urmărisem atâta. Dintr-o dată a început să bată vântul și să cadă fulgi mari de zăpadă, iar eu de-abia vedeam cum să cobor de pe vârful acesta de munte. Dacă aș fi coborât până la pârâu, m-aș fi descurcat să ajung la cort. Dar m-am gândit că dacă mă rătăcesc, voi muri pe-aici. Am coborât vreo 300 de metri din locul în care am fost.

Acum, asta sună ciudat... Dar înaintea mea am o Biblie și Tatăl din ceruri îmi este martor. Încercam să cobor, vântul bătea tare și vedeam la vreo 6 metri în fața mea. O Voce a spus: **„Oprește-te.**

Întoarce-te de unde ai venit.” M-am oprit. M-am gândit că fusese vântul. Am așteptat un moment. Unul dintre băieții îmi

pusese un sandwich. L-am scos pentru că mi-era foame. Am îngropat hârtia ca nu cumva animalele s-o vadă și să fugă. Așa că m-am oprit puțin acolo, apoi am mers mai departe. Și la fel de clar cum voi auziți glasul meu, o Voce a spus : **„Întoarce-te de unde ai venit.”** „Cum ar putea Dumnezeu să mă trimită înapoi în pericolul acela?” Am stat puțin și m-am gândit: „Este Același care mi-a spus despre veverițe.” Același despre care v-am povestit aseară; o voce omenească. Același care mi-a spus să nu beau și să nu fumez, când eram un copil, și că aceste lucruri vor avea loc în zilele din urmă. Vă spun aceste lucruri cu Biblia pe inimă - la ce mi-ar folosi să vă spun ceva greșit știind că îmi trimit astfel sufletul în iad? Este adevărat! E ceva neobișnuit, dar e adevărat.

M-am gândit: „Trebuie să ascult Glasul. Are vreun scop pentru care mă trimite înapoi. Poate că mi-a venit timpul să plec.” Așa că m-am întors, și am început să urc iarăși. Nu prea vedeam nimic, bătea vântul foarte tare, copacii se mișcau. Mi-am luat pușca. Aveam pe mine o cămașă roșie și o șapcă roșie cu care am protejat arma ca să nu se umezească, s-o am pregătită în cazul în care voi întâlni vreo sălbăticiune. Pe o asemenea vreme animalele se mișcă. M-am așezat sub un copac.

Mă gândeam, „De ce m-o fi trimis El aici? Acum nu cred că voi mai găsi drumul înapoi. Nu mai văd nici la trei metri, și vremea se strica întruna. Dar El mi-a spus să mă întorc. Tot ce pot să fac este să stau aici.” Zăpada era de vreo cinci centimetri și ninge de vreo 20 de minute, iar vântul bătea foarte tare. Am auzit un Glas: **„Eu sunt Dumnezeul cerurilor, Cel care a creat cerurile și pământul.”** Mi-am scos pălăria și am stat liniștit. Ascultam. Mi-am dat seama că nu era vântul. Din nou am auzit: **„Eu sunt Acela care a liniștit vânturile pe marea înfuriată. Sunt Creatorul. Eu am creat veverițele în prezența ta. Eu am făcut aceste lucruri.”** Eu am spus: „Da, Doamne, eu Te cred.” Mi-a spus: **„Ridică-te în picioare.”** Eu am făcut-o. **„Acum vorbește furtunii. Ce vei spune, aceea se va întâmpla.”** Acest lucru este adevărat. Când vă voi întâlni la

Judecată, va trebui să răspund pentru toate acestea. Eu am spus: „Furtună, oprește-te. Soarele să strălucească normal patru zile.” Și în momentul imediat următor, lapovița aceea care era cât pe ce să mă dea jos, cu așa o putere venea, s-a oprit dintr-odată și deasupra mea a răsărit soarele. M-am uitat peste munți și nu mi-am putut explica unde-au dispărut norii.

Am stat acolo câteva momente, cu lacrimile curgându-mi peste barbă. „Dumnezeule, nu știu ce să fac. Presupun că toți frații s-au întors în cort. Soarele strălucește.”

Am început să cobor muntele. Zăpada se topea sub căldura soarelui. Din cămașa mea ieșeau aburi. Ce schimbare rapidă a vremii.... Când am început să cobor am auzit un Glas spunându-mi: **„De ce nu te plimbi cu Mine?”** Am răspuns: „Doamne, ar fi cel mai mare privilegiu pe care l-am avut vreodată.” M-am întors și am început să merg înapoi prin acea pădure virgină. Mă gândeam să merg pe cărarea spre locul de unde întotdeauna o salut pe Meda, soția mea. Și am mers așa vreo jumătate de oră. Zăpada s-a topit și a dispărut. Am început să mă gândesc oare de ce nu mi-a imputat Meda niciodată ceva legat de plecările mele. Mi-am amintit când am ajutat-o să urce peste acei bușteni, când ne-am căsătorit. Și mă gândeam că acum ea este cărunță. Barba de pe fața mea încărunțise și ea. Îmi spuneam: „Bill, nu mai ai mult. Îmbătrânești.”

Și am început să merg mai departe. Mi-am ridicat privirea și mi s-a părut că o văd stând înaintea mea cu brațele deschise și cu părul încă negru. Mi-am lăsat capul în jos și plângeam, stând acolo, și am auzit ceva. M-am uitat în jos. Erau lacrimile care-mi curgeau din ochi, prin barbă, și loveau frunzele uscate care cu o jumătate de oră înainte aveau zăpadă pe ele. Timp de patru zile după aceea nu a mai fost nici un nor pe cer.

Când ne-am întors, i-am spus omului din benzinărie:

-Uscată vreme.

-Da! Dar lucrul ciudat este că s-a prognozat o furtună, și deodată a încetat.

Apoi ne-am întors spre Arizona. I-am spus fiului meu Billy: „Să intrăm și să vedem ce-a fost pe-aici.” Duminică dimineața am luat niște benzină, și omul din pompă a spus:

-Ați fost la vânătoare?

-Da, domnule.

-Ați avut noroc?

-Da, am prins un timp bun. E o vreme uscată.

-Da, aici a fost secetă. Deunăzi ni s-a promis o zăpadă mare.

De fapt furtuna a început dar s-a oprit.

Oh, Doamne. Stăteam lângă copacul acela cu lacrimile curgându-mi din ochi. Gândiți-vă: același Dumnezeu pe care L-au ascultat vânturile și valurile, este încă același Isus, El este cu noi chiar și în păduri. El este încă Cuvântul. Întreaga natură trebuie să asculte Cuvântul Lui pentru că El este Creatorul ei. Stăteam acolo cu lacrimile curgându-mi pe obraji.

De circa cinci ani, părăsisem terenul de misiune – am fost în diferite bisericii și am făcut tot ce am putut. Voi știți asta. Inima mi-era împovărată. Dacă El mi-ar fi spus să fac ceva, aș fi făcut, dar trezirea parcă s-a încheiat. Mă întrebam ce se petrece. Mă pocăiam în inima mea. Îi spuneam Domnului să-mi arate ce nu e corect, ca să pot îndrepta lucrurile. Tot timpul eram împovărat și nu aveam biruința pe care mi-o doream. El a făcut multe lucruri – voi sunteți martori – s-a scris în presă despre lucrurile supranaturale care au avut loc. Dar inima mea tot era împovărată. Mă gândeam: „Mare Dumnezeu al cerurilor, soarele strălucește puternic, nu mai e nici un nor pe nicăieri, iar acum câteva clipe Tu ai contrazis cuvintele oamenilor. Cum se poate, Doamne? Isus Hristos este același ieri, azi și în veci. Eu a trebuit doar să vorbesc Cuvântul Său. Tată, cât sunt de mulțumitor.” Apoi am auzit ceva. M-am uitat și chiar în fața mea stăteau trei căprioare, uitându-se la mine. În ultima săptămână, căprioarele acestea fuseseră urmărite și în zonă erau vânători. Acum eu eram aici, îmbrăcat în roșu. Oricine știe că ele ar fi trebuit s-o ia la goană. Dar animalele priveau la mine. Nu se poate o poziție de tragere mai bună decât atunci când o căprioară mănâncă. Era o căprioară mare cu doi pui mărișori. Mi-am adus aminte că ne trebuiau trei căprioare. Ceva îmi spunea: „Domnul ți le-a dat în mâini.”

Dar când am fost cu „Oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline, cu circa un an mai înainte, fratele Clayton a mers cu noi – atunci când am prins eu acel pește mare. În anul acela eu am împușcat pentru ei 19 elani. Vă rog să mă scuzați pentru ceea ce voi spune

acum: unii dintre ei sunt doctori, și voi știți, sunt grași, nu pot să meargă pe jos, și mulți dintre ei lucrează la birou. Ei spun: „Billy, împușcă-mi unul de doi ani. Eu vreau o femelă. Eu vreau un mascul.” Eu am avut un jubileu de vânătoare acolo, împușcând elani. Dar Domnul mi-a spus să nu fac acest lucru. Iar eu i-am promis că n-o voi mai face. I-am spus: „Doamne, îi voi îndruma spre vânat, dar nu voi mai vâna eu pentru ei.” Nu, în afară de cazul în care ar fi o urgență. Și dacă vă aduceți aminte, băieți, cu o seară înainte ca noi să plecăm, fratele în vârstă nu împușcase nici o căprioară – oare cum îl cheamă? – Palmer. A venit și mi-a dat zece dolari, spunând: „Frate Branham, este zeciuiala mea, pune-o în biserică.” A zis: „Îmi faci și mie rost de o căprioară?”

Înainte de asta se aflau acele trei căprioare și eu aveam pușca pe umăr. Mă gândeam: „Ele nu pot scăpa. Aș putea să le împușc înainte ca ele să poată fugi.” Dar mi-am amintit de acea promisiune. Am spus: „N-o pot face, nu pot.” Mi-am amintit că Ioab i-a spus lui David că Dumnezeu i-l dăduse pe Saul în mâini. Dar David s-a ferit să se atingă de unsul Domnului. Eu promisesem că n-o voi mai face. Apoi m-am gândit că pot dirija acele căprioare ca să cadă în bătaia puștilor celorlalți. Dar n-am putut s-o fac.

Stăteau în fața mea doi iezi solizi și o femelă, mama lor. Eu știam că e ceva neobișnuit – eu eram îmbrăcat în roșu, iar ele veneau, privind în jur – erau exemplare mari, frumoase. Am vrut să le sperii. Am spus: „Sunteți în mâinile mele. Dacă ați vrea să fugiți, n-ați putea, dar n-o să vă fac rău. Mergeți!” S-au uitat una la alta și s-au apropiat în continuare. Erau foarte aproape de mine și mă priveau.

Eu am pus pușca pe pământ. Am spus: „Mamă, ia-ți puii și mergeți în pădure. Eu sunt aici și mă bucur de prezența lui Dumnezeu. Am promis că nu voi mai împușca animale pentru alții. Acum, ia-ți puii și mergeți în pădure. Și mie-mi place pădurea aceea. Mergem.” Ea se uita la mine. Apoi s-au întors toți și au plecat, și după aceea au revenit. Eu am spus: „N-o să vă fac rău. Mergem în pădure. Sunteți în mâinile mele. N-ați fi putut scăpa. Și eu am fost în mâinile lui Dumnezeu și n-aș fi scăpat. El m-a cruțat. Eu i-am promis ceva. Vă cruț și eu. Mergem și bucurați-vă în pădure. Dați-i drumul.”

Au mai stat puțin, s-au apropiat atât de mult încât puteau să-mi mănânce din mână, apoi s-au întors și au plecat, uitându-se înapoi.

Știam că nu era un comportament normal pentru aceste animale. Mă întrebam, oare nu se întâmplă asta din cauza prezenței Domnului Isus aici? Și chiar atunci un Glas mi-a spus: **„Tu ți-ai amintit promisiunea, nu-i așa?”** Știam că era El. „Da, Doamne.” El a spus: **„Și Eu mi-o amintesc pe a Mea. Nu te voi părăsi niciodată. Nu te voi uita și nu te voi lăsa niciodată.”** Atunci m-a părăsit acea povară. Prieteni creștini, de atunci nu a mai revenit. Asta a fost în octombrie trecut. Eu am fost un alt om.

Țineți-vă promisiunile pe care I le-ați făcut lui Dumnezeu. Orice I-ați spune lui Dumnezeu, fiți credincioși. Despărțiți-vă de orice este contrar Cuvântului Său. Dumnezeu va auzi și va răspunde rugăciunii. Să ne plecăm capetele o clipă.

Sunteți gata să vă despărțiți de toată necredința ca să ascultați Cuvântul Domnului? Dacă o veți face, și veți crede că El este același ieri și azi și în veci... Noi Îl vedem făcând ceea ce a promis. Vreți să vă ridicați mâinile și să spuneți: „Dumnezeule, Îți promit ceva în seara asta. Eu cred tot ce ai făgăduit Tu. Cred fiecare Cuvânt și nu mă voi îndoii niciodată.”

Tatăl nostru ceresc, Tu știi că această întâmplare este adevărată. A fost a patra oară. Iar a cincea oară s-a întâmplat cu scumpa mea soție, când Tu... Săptămâna trecută, când doctorul a scris acel lucru, tumoarea aceea mare a plecat înainte ca mâna medicului s-o atingă, așa cum am spus eu. Acum Te rog, Tată, ajută-i pe oamenii aceștia. Îmi dau seama că eu îmbătrânesc. Știu că trebuie să plec în curând. Te rog Doamne, lasă-mă să fiu sincer cu frații mei, să fiu sincer cu poporul Tău. Doamne, dacă nu pot fi sincer cu ei, atunci nu cred că pot să fiu sincer nici cu Tine, pentru că eu vreau să mărturisesc despre Tine. Și mă rog ca Tu să faci viu Cuvântul Tău în noi, în seara aceasta, astfel ca noi să avem credință. Uneori oamenii cred că un dar este ceva cu care poți face ce vrei. Nu pentru aceasta este un dar, Tată. Fie ca ei să înțeleagă: un dar este dat ca noi să ne dăm la o parte din cale, ca Duhul Sfânt să poată face ce dorește.

Doamne, fie ca noi să ne dăm la o parte acum și marele Duh Sfânt să vină și să lucreze prin noi. Fie ca noi să putem vedea în seara aceasta făgăduințele lui Isus Hristos, că Acela care a venit înaintea

lui Avraam și cunoștea tainele inimii, era Dumnezeu descoperit în trup. Și când El s-a făcut trup și a locuit printre noi, a cunoscut tainele inimilor. Iar Biblia spune despre Cuvântul lui Dumnezeu că deosebește gândurile inimii. Prin aceasta au cunoscut ucenicii că El era Dumnezeu. Acum Tată, lasă ca această adunare smerită să-Ți fie dedicată, ca Tu să ne faci să credem, în așa fel ca Duhul Tău să se poată descoperi între noi, căci Tu încă ești și rămâi Cuvântul. Apoi ne vom separa de toată necredința și Te vom urma. Vorbește-ne, în Numele lui Isus. Amin.

[Este dată o prorocie – N. ed.] Mare Dumnezeu al cerului, ai milă de noi. Ajută-ne să ascultăm poruncile Tale. Folosește-ne spre slava Ta. Ți mulțumim pentru aceste cuvinte de încurajare. Lasă ca Duhul Tău Sfânt să lucreze printre noi și să confirme aceste cuvinte. În Numele lui Isus Hristos. Amin.

Aveți credință în Dumnezeu. Nu vă îndoiiți. Timpul venirii Lui este aproape.

În seara aceasta avem grupuri cu bilete pentru rugăciune. Ridicați mâinile toți care aveți bilete pentru rugăciune. Dacă Domnul ar îngădui darul deosebirii, mi-ar fi greu să trec prin tot grupul acela. Dar câți de aici nu aveți bilete și vă rugați ca Dumnezeu să vă vindece? Fie ca Domnul Dumnezeu să vă ajute pe fiecare. Eu sunt fratele vostru. Isus este Mântuitorul vostru. Dumnezeu este Tatăl nostru. Noi suntem oameni. Când suntem născuți din Dumnezeu, noi nu mai suntem din lumea aceasta, ci suntem de sus.

În seara aceasta mai sunt aici slujitori care se roagă pentru bolnavi. Nu vreau să las impresia că eu sunt singurul care se roagă pentru bolnavi. Dumnezeu nu trebuie să mă folosească pe mine. El ar putea folosi pe oricine. Principalul este să credeți că ceea ce a spus El este adevărul.

Dar acum, să ne aplecăm capetele puțin. Cei care sunteți bolnavi și nu aveți bilete pentru rugăciune, rugați-vă și spuneți: „Doamne Isuse, eu știu că Biblia spune că rugăciunea credinței va mântui pe cel bolnav. Și mai este spus că Isus Hristos este același ieri și azi și în veci.” Dacă este Același, atunci trebuie să facă aceleași lucruri. Și Biblia mai spune și că Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri și deosebește gândurile care sunt în inimă. Știm că atunci când Cuvântul s-a făcut trup în persoana lui Isus Hristos, Fiul lui

Dumnezeu, exact acest lucru a fost făcut de către Dumnezeu prin Fiul Său. Isus a spus în Ioan 14 „Lucrările pe care le fac Eu, le veți face și voi, chiar mai mari și mai multe, pentru că Eu Mă duc la Tatăl Meu.” Biblia mai spune în Evrei că El este acum Mare Preot. Credem cu toții acest lucru? Sigur. El este Marele Preot care are milă de slăbiciunile noastre. El este, nu eu și niciun alt om. El este acum Marele Preot care are milă de slăbiciunile noastre. Acum, dacă sunteți hotărâți să muriți față de voi înșivă și să vă îndepărtați de toate îndoielile voastre, atunci spuneți: „Îngăduie-mi să Te ating, o, Mare Preot!” Dacă El este Marele Preot, Același ieri și azi și în veci, El va lucra ca atunci, pentru că este Același.

O femeie L-a atins cu mâna odată, când El era pe pământ, în chip vizibil. El a simțit, s-a întors și a întrebat: „Cine m-a atins?” Toți au negat. Dar El cunoștea gândurile, a găsit femeia, i-a spus ce nu era în regulă cu ea și credința ei a vindecat-o. Acum, El este același ieri și azi și în veci. Poate că femeia aceea nu a avut bilet de rugăciune, dar a avut credință. Doar atât este necesar. Aveți credință. Atingeți-L pe Marele Medic. Și printr-un dar divin, dacă eu mă dau pe mine însumi la o parte, Duhul Sfânt poate lucra cum dorește El. Este vorba despre un dar, nu o închipuire. Dacă este numai o închipuire, nu va merge. Dacă este ceva real, atunci merge. De aceea a spus Isus: „Nu Eu fac lucrările, ci Tatăl Meu care locuiește în Mine.” Eu nu aș putea să fac ceva. El era Fiul lui Dumnezeu. Eu sunt un păcătos salvat prin harul Său.

Credeți doar. Nu vă forțați. Doar credeți și spuneți: „Doamne Isuse, lasă-mă să ating haina Ta.” Rugați-vă simplu. Fiecare să stea la locul lui. Rugați-vă și credeți. Credeți. Nu vă grăbiți. Nu încercați doar să vă rugați. Credeți doar. Acum credeți fiecare? Puteți crede? Uitați tot trecutul. Gândiți-vă că Isus a promis aceste lucruri. Știu că este neobișnuit, dar Isus a promis-o.

Fiți plini de respect, apoi vom începe rândul de rugăciune. Eu nu spun că El o va face. S-ar putea s-o și facă. Dar prin harul lui Dumnezeu, cred că eu sunt eliberat de gândurile mele.

Petru și Ioan au spus odată: „Uită-te la noi”. Însemna ca omul respectiv să fie atent la ce spuneau ei. Acum voi sunteți o adunare. Nu prea cunosc pe nimeni de aici, în afară de frații Martin. Și cred că cel cu ochelari este fratele Daulton, dar nu sunt prea sigur. Voi încerca să

mă ocup de aceia pe care nu-i cunosc. Fie ca Isus Hristos să vină cu puterea Lui, ca voi să vedeți că trebuie să se împlinească ceea ce a fost profetit pentru timpul acesta, făgăduința acestui timp, conform Maleahi 4. Dumnezeu a promis.

Aici este o femeie care mâine trebuie să ajungă la spital. A fost implicată într-un accident rutier. Are probleme interne și ceva la un braț. Doamnă, ai un bilet pentru rugăciune? Nu ai. Mă cunoști de undeva? Eu nu te cunosc. Nu ne cunoaștem. Știi că eu nu cunosc nimic despre tine. Este adevărat ce-am spus? Dacă-i așa, ridică mâna. Dumnezeu să te binecuvânteze. Bine. Ai credință și nu va trebui să te duci. Problema ta a trecut. Ce a atins doamna?

În spatele ei stă un bărbat. Nu puteți vedea Lumina aceea? Uitați-vă la acea lumină de culoarea chihlimbarului, care se mișcă. În spatele ei stă un bărbat. El se roagă pentru un frate care este în spital. Crezi tu că Dumnezeu îl va vindeca pe fratele tău, îl va face normal la cap? Crezi asta? Eu sunt un străin pentru tine. Este așa? Crede! Ce a atins el?

Acolo în spate este o femeie. Puteți vedea lumina aceea? Uitați-vă, chiar aici este o lumină circulară de culoarea chihlimbarului. Aici este o doamnă care se roagă pentru cineva. Este vorba despre doi copii, nepoți, strănepoți. Doamna nu este de aici, ci din California. Cu ea mai este cineva – sora ei. Are epilepsie. Ea este din California și tu ai adus-o cu tine. Numele tău este Maria. Crede din toată inima. Sunt adevărate cele spuse? Dacă este adevărat, fă un semn cu mâna. Bine. Fiecare poate să-i întrebe pe acești oameni dacă îi cunosc de undeva. Doamnă ai bilet de rugăciune? Nu? Nu ai nevoie.

Aici la capătul rândului stă un bărbat care se uită la mine. Are probleme cu genunchii. Dacă ar crede că Dumnezeu va vindeca acei genunchi, ar putea primi acest lucru. Crezi? Problema ta cu genunchiul e rezolvată, domnule. Ai bilet de rugăciune? Nu? Nici nu ai nevoie. Isus Hristos este același ieri și azi și în veci.

O doamnă de aici are o problemă feminină. Crezi tu? O, ea va pierde ocazia... Are o haină roșie. Se numește Daly. Crede din toată inima. Domnul Isus te vindecă, doamnă Daly.

Întrebați-o dacă o cunosc. N-am văzut-o niciodată în viața mea. Tatăl ceresc știe asta. Voi vă întrebați de ce i-am pronunțat numele.

Isus a spus: „Numele tău este Simon. Ești fiul lui Iona.” Așa este? Nu este El același ieri și azi și în veci? Credeți că acesta este adevărul? Ce a spus Isus? Aceste lucruri se vor întâmpla.

Și amintiți-vă că acesta a fost ultimul semn dat bisericii alese, lui Avraam și alor săi, înainte de arătarea fiului promis. Este așa? De-a lungul întregii călătorii, Dumnezeu i-a dat semne lui Avraam, la fel a procedat și cu Biserica. Dar când a venit jos Îngerul Domnului și a făcut semnul acela, El a nimicit neamurile necredincioase. Și fiul care era așteptat, Isaac, a venit. Această slujbă se va încheia în curând și se va arăta Fiul. Biserica a trecut din neprihănire prin Luther, sfințire prin Wesley, în botezul Duhului Sfânt prin pentecostali, ajungând acum la încheiere prin slujba care pregătește venirea Pietrei de încheiere, când toate umbrele se revarsă în realitate iar apoi, într-o zi, va veni Isus să-și ia biserica Sa, pe aceia care cred. Despărțiți-vă de necredință și credeți în seara aceasta. O veți face?

Să începem acum cu cei care au bilete de rugăciune. Cred că ieri seară ne-am rugat pentru 25 de persoane. Așa cred că a fost, de la numărul 1 la 25. Acum treceți aici cei care aveți 26 – 30.

Oamenii care au avut parte de darul deosebirii nu au fost programați pentru rugăciune. Nu se poate spune că eu am citit bolile lor de pe biletul de rugăciune. Toți care au bilete de rugăciune cu litera A, să vină aici.

Ceialți, haideți să-I cântăm lui Dumnezeu „Numai să crezi”. Cu toții.... [...] Asta-i tot ce trebuie să faceți. Ce să credeți? Credeți Cuvântul Său. Putem coborî să ne rugăm pentru bolnavi?

Câți de aici doresc ca acești oameni să fie vindecați? Vindecarea îi aparține lui Dumnezeu, nu-i așa? Dacă Isus ar sta în seara aceasta aici îmbrăcat în acest costum al meu și voi I-ați spune: „Doamne, vindecă-mă”, El ar spune „Eu deja am făcut-o.” Prin rănilor Lui noi am fost vindecați. El a făcut-o deja. Este de domeniul trecutului. Voi Îi cereți să vă mântuiască, dar El deja a făcut-o. Indiferent cât plângeți voi și cât vă rugați, aceste lucruri nu vă mântuiesc până ce nu credeți și primiți ceea ce a făcut El pentru voi. Corect? La fel este cu vindecarea. Eu nu vindec oameni. Nu o pot face. Dar dacă El este același ieri și azi și în veci, atunci ce va face? Exact ceea ce a făcut atunci, pentru că asta a promis pentru timpul acesta. Câți de aici știu că El a promis? Da. A

făgădui-o în toată Scriptura. Luați benzile despre „Cele Șapte Epoci ale Bisericii” și vedeți acele lucruri dovedite din Scriptură.

Voi, cei care așteptați rândul de rugăciune, Isus a văzut odată o vedenie și a spus: „Din Mine a ieșit o putere”. Este așa? Când ai vedenii, ești într-o altă lume. El este acum aici. Voi L-ați atins. Aceste lucruri dovedesc că El este aici cu noi. Câți dintre voi vor crede, dacă noi vom trece prin acest rând, ne vom ruga și vom pune mâinile peste voi, apoi mergeți la locurile voastre? Credeți că dacă mă rog și pun mâinile peste voi, vă veți vindeca fiecare?

Credeți că Duhul Sfânt este aici? El o poate face în continuare. Puteți fi vindecați și fără să veniți în rândul de rugăciune, dar dacă vreți să veniți, e-n regulă, noi vom continua cât va fi necesar. Pentru asta este Duhul Sfânt aici. Ca să vă facă să credeți mai mult. Dar mulți oameni au fost învățați să se pună mâinile peste ei. Biblia spune: „El a trimis Cuvântul Său și i-a vindecat.” El tocmai a făcut-o, și-a confirmat Cuvântul, vi l-a trimis, l-a confirmat și i-a vindecat. Iudeul a spus: „Vino și pune-Ți mâinile peste fiica Mea și ea va trăi.” Romanul a spus: „Nu sunt vrednic să vii sub acoperișul meu. Spune doar un cuvânt.” Asta încerc eu, să vă fac să credeți. Dar dacă doriți rugăciune și dacă vreți să se pună mâinile peste voi, vreau ca fiecare să vă uniți cu mine în rugăciune, când mă rog pentru oameni. Să ne aplecăm capetele.

Doamne Isuse, acum mă rog pentru bolnavi. Ei sunt conștienți că Tu ești aici. Ei știu că Tu ești în mijlocul oamenilor. Fie ca oamenii să nu vină la mine sau la acești slujitori ai Tăi care stau aici. Ei să realizeze faptul că vin la templul Dumnezeuului celui viu, sub făgăduința Lui: „Aceste semne vor urma celor ce cred. Își vor pune mâinile peste bolnavi și aceștia se vor vindeca.” El a promis-o. El a promis că oricine crede va fi mântuit și oricine crede este mântuit. Oricine crede în vindecare este vindecat. Tată, ajută necredinței noastre. Tu Te-ai dovedit biblic astă seară aici, ca să ne arăți că ești aici. Îngăduie ca nimeni să nu plece slăbit dintre noi, când adunarea s-a terminat. Fie ca marele Duh Sfânt să vină în mijlocul poporului Său și să ne ungă pe fiecare, pe toți acești slujitori ai Tăi, Doamne. Tată, mă rog ca fiecare rugăciune să ajungă la Tine, în timp ce suntem în prezența divină a Ființei Tale. Fie ca acești oameni care vor trece pe aici să înțeleagă că seara aceasta este seara vindecării lor, dacă ei pot să creadă.

Acum vreau ca fiecare să rămână în rugăciune și eu voi pune mâinile peste fiecare, pentru vindecarea lor. Vino, domnule.

Mă rog pentru fratele meu, în numele lui Isus Hristos, ca el să fie vindecat. Amin. [fratele Branham se roagă pentru ceilalți bolnavi.]

Acum avem aici niște oameni în scaune cu rotile. Isus a spus odată „Înțelegeți voi ce v-am făcut?” Eu am făcut doar ceea ce a poruncit Dumnezeu.

Acum să ne rugăm împreună, fiecare. Având gândurile îndreptate spre Dumnezeu, continuați să vă rugați. Credeți acum. Credeți împreună cu noi, toți aceia care sunteți bolnavi și n-ați avut un bilet pentru rugăciune. Măine, în jur de ora 7 seara, vom împărți din nou bilete de rugăciune. Ne vom ruga din nou pentru bolnavi. Îmi pare rău că v-am ținut puțin mai mult. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Să ne aplecăm capetele din nou.

Tată, noi iertăm oricui, orice a făcut împotriva noastră. Doamne, dacă este în noi ceva ce nu se potrivește naturii Tale, iartă-ne. Nouă ni s-a spus să fim epistole ale lui Dumnezeu, citite de toți oamenii. Noi am ascultat poruncile Tale, am văzut prezența Ta cu noi, oamenii au pășit pe această platformă mărturisindu-și credința lor. Noi am pus mâinile peste ei, Tată. Nu doar unul din noi, ci toți ne-am rugat, am pus mâinile peste ei, crezând că Tu îi vei vindeca. Tu ai spus când ai fost pe pământ „Dacă cereți Tatălui ceva în Numele Meu, voi face.” Isuse, Fiul lui Dumnezeu, aceasta a fost promisiunea Ta, Doamne. Iar Cel care a promis a fost în seara asta aici ca să-Și împlinească promisiunea. Porunca Ta a fost împlinită, s-au pus mâinile peste bolnavi. Lasă să se întâmple. Este scris; să se împlinească. Puterea lui Isus Hristos să străpungă și să despartă fiecare persoană de aici de orice necredință, iar prezența lui Isus Hristos, Cuvântul, care cunoaște gândurile inimilor noastre, să aibă întâietatea în fiecare inimă.

Noi îl muștrăm pe Satana și toate puterile întunericului, toate puterile necredinței. Duhul lui Dumnezeu a ridicat un steag împotriva ta, Satană! Tu ești învins. Isus Hristos te-a biruit la Golgota. El a înviat a treia zi, a triumfat peste moarte, iad și mormânt. S-a înălțat și a dat daruri oamenilor. În seara aceasta El este aici. El a spus: „Încă puțin, și lumea nu mă va mai vedea. Dar voi Mă veți vedea, pentru că voi fi cu voi, chiar în voi, până la sfârșitul lumii.” În seara aceasta vedem

prezența Lui aici, împlinind Cuvântul Său. Credem că fiecare persoană bolnavă de aici va fi vindecată spre slava lui Dumnezeu, în Numele lui Isus Hristos.

Și poporul a spus „Amin!” Dumnezeu să vă binecuvânteze.